

Birch: Den højtærede Minister udtalte, at det Forhold, om hvilket jeg før talte, Forholdet vedrørende Sæsonarbejderne allerede var til Stede efter Loven af Oktober i Fjor. Det er selvfølgelig rigtig, derfor brugte jeg med fuld Omtanke det Udtryk, at vi ved Forhøjelsen af Ledighedspengene uddyber det, jeg kaldte et Misforhold i Loven af 27. Oktober. Jeg mener nemlig, at det af mig omtalte Forhold er et Misforhold, og at det er langt dybere og mere vidtomfattende, end den højtærede Minister synes at mene. De Arbejdere, jeg taler om, er nemlig ingenlunde en ganske snæver Kreds af Arbejdere, men tværtimod en meget vid Kreds, omfattende blandt andet næsten samtlige Arbejdere i Byggefagene. Jeg nævnedes før et Eksempel, og jeg skal for ikke at bruge for megen Tid henvise til dette Eksempel og tilføje, at næsten alle Arbejdere i Byggefaget har omtrent samme Indkomster i Sæsonen som de, jeg nævnedes i dette Eksempel. Jeg tror, at en stor Del af Landets Befolkning, særlig de smaa næringsdrivende i Byerne og paa Landet og de mange Statsfunktionærer, hvis Indtægter ligger under dem, jeg nævnedes i mit Eksempel, vil have overordentlig vanskeligt ved at finde det retfærdigt og rigtigt, at Staten træder til med Ydelse af saakaldte Ledighedspenge til en Befolkningsdel, der har en betydelig større Indtægt end de. Det glæder mig, at den højtærede Minister ikke ligefrem gik imod min Tanke; jeg tror, han vil gøre sig fortjent af denne Befolkningsdel med den mindre Indtægt, hvis han vil medvirke til, at dette Forhold rettes under Sagens videre Behandling.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Minister udtalte for et Par Dage siden ved første Behandling af dette Lovforslag, at hvis Understøttelserne naaar op til Arbejdslønnen, er det ikke Understøttelserne, der er for høje, men det er Arbejdslønnen, der er for lav. Denne Udtalelse gentog den højtærede Minister i Dag, og jeg kan kun udtale min Glæde over den, da jeg tror, at den har vakt betydelig Tilfredshed rundt omkring i Landet... (*Fraenkel:* Saa er dens Hensigt jo naaet!). Jeg maa bestemt hævde, at det er en glædelig Udtalelse at høre fra Ministerbænken, men jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (*Fraenkel*) ikke føler sig tilfreds dermed. Jeg vil gøre et Par Bemærknin-

ger paa Grundlag af denne Udtalelse, fordi den angaar et Forhold, der kommer til at spille en betydelig Rolle for Arbejderne i den Kreds, som jeg repræsenterer her paa Rigsdagen.

Der er i Horsens en meget stor Tekstilfabrik, som beskæftiger mange Hundrede Arbejdere. Disse Arbejdere hører til de daarligst lønnede, og det er vist rigtig, at for saa vidt vi vedtog det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 4 af Mindretallet, vilde det komme til at gaa ud over en Del af disse Arbejdere. Jeg forstaar ikke rigtig Ændringsforslaget, hvor der staar: „den samlede Understøttelse som Regel ikke overstiger $\frac{3}{4}$ af det paagældende Fags eller Gruppens Gennemsnitsfortjeneste i Henhold til eller i Analogi med gældende Overenskomster i Faget“. Hvad forstaar man ved „Gennemsnitsfortjeneste“, saaledes som det her er nævnt? Er det den gennemsnitlige Aarsfortjeneste, eller er det den gennemsnitlige Ugeforsfortjeneste eller Timefortjeneste? Det vil gøre en meget stor Forskel, om man skal regne med Timeløn eller Aarsløn, og hvis man f. Eks. skal regne med Sæsonarbejderes Aarsløn, kan man komme til meget mærkelige Resultater. Jeg tror ikke, der foreligger nogen anerkendt Statistik i saa Henseende. I Statistisk Aarbog for 1917 findes der ganske vist en Del Opgivelser fra Arbejdsgiverforeningen herom, men det er meget mangelfulde Oplysninger; de omfatter langt fra alle Fags Arbejdere. Der er vel for adskillige Fags Vedkommende medtaget et betydeligt Antal Arbejdere i den nævnte Opgørelse, men man kunde tænke sig, at Arbejdsgiverforeningen havde Interesse i at optage de højstlønnede Arbejdere og deres Fortjeneste, og at den havde udeladt dem med de lave Lønninger. Det kan man efter min Formening slet ikke vide noget om. Fra det praktiske Liv ved vi imidlertid, at der er Arbejdere, som er saa daarligt lønnede, at det vilde være ganske uforsvarligt, om de skulde nøjes med de $\frac{3}{4}$, der her stilles Forslag om. Det er Tilfældet med adskillige Arbejdere i min Valgkreds, at den Løn, de tjener, langt, langt fra kan slaa til, saa at de kan leve deraf, og Hjælpekassen maa derfor supplere Lønnen. Jeg finder naturligvis, at det er en Skandale, at store Selskaber, som tjener Millioner, i disse Tider lønner deres Arbejdere saa slet, at alle Samfundets Medlemmer maa være med til gennem Staten at yde Bidrag til deres Indtægter, for at de kan leve.